

Beslissing van de voorzitter van de Beoordelings- en Adviescommissie (BAC) van de kerkelijke rechtspersoon Hulp en Recht op grond van artikel 8.1 van de procedure bij klachten van seksueel misbruik, zoals in werking getreden op 1 januari 2008,

inzake het klaagschrift van

[xxxx],
geboren op [xxxx],
wonende te [xxxx],
juridisch adviseur: mr. [xxxx],
advocaat te [xxxx],
klager,

tegen:

wijlen [xxxx],
aangeklaagde.

1. De procedure

Het klaagschrift van 11 november 2010 is op 25 november 2010 door Hulp en Recht aan de overste van de Broeders van de Christelijke scholen gezonden. Op grond van de reactie van de overste dat aangeklaagde bij leven werkzaam is geweest in dienst van de stichting [xxxx] te [xxxx] is het klaagschrift op 28 januari 2011 aan het bestuur van deze stichting gezonden. Bij brief van 1 maart 2011 heeft het bestuur van de voornoemde stichting laten weten dat zij geen betrokkenheid heeft bij de klacht aangezien zij pas sinds 1988 bestaat en geen kerkelijke rechtspersoon is.

Bij brief van 21 april 2011 heeft de juridisch adviseur van klager aan Hulp en Recht bericht dat aangeklaagde in dienst was van de stichting [xxxx] en aan Hulp en Recht verzocht na te gaan of deze stichting een kerkelijke rechtspersoon is.

Voorafgaande aan de zitting van de BAC op 2 mei 2011, waar twee andere klachten van [xxxx] zijn behandeld, heeft de voorzitter van de BAC aan de juridisch adviseur van klager medegedeeld dat haar eerste indruk is dat klager niet ontvankelijk is in zijn klacht tegen [xxxx]. De juridisch adviseur heeft daarop aanhouding van de beslissing verzocht voor nader overleg met haar cliënt. Dit verzoek is ingewilligd.

Bij brief van 22 juni 2011 heeft Hulp en Recht op verzoek van de juridisch adviseur van klager de bisschop van Rotterdam verzocht te berichten of [xxxx] onder het kerkelijk gezag van het bisdom Rotterdam valt en tevens gevraagd om nadere informatie over aangeklaagde. Bij brief van 11 juli 2011 heeft het bisdom bericht dat in de archieven geen statutaire relatie is vast te stellen tussen de stichting [xxxx] en het bisdom Rotterdam en dat er derhalve ook geen informatie over aangeklaagde bekend is.

2. De klacht en het verzoek

Klager woonde in zijn jeugd in een pleeggezin. Aangeklaagde, die door de stichting [xxxx] als voogd over klager was aangesteld, bezocht klager elke woensdagmiddag. Het contact tussen klager en aangeklaagde was goed.

In de zomer van [xxxx] kwam klager, die toen 15 jaar was, gedurende een periode van zes weken bij aangeklaagde in huis en is daar in zijn eigen slaapkamer door aangeklaagde meer-malen seksueel misbruikt.

Klager heeft op latere leeftijd melding gemaakt van het misbruik. Hij heeft er in eerste instantie aangeklaagde zelf op aangesproken, maar dat bleef zonder resultaat. Later heeft klager zich tot het bestuur van de Kinderbescherming gericht, maar pas toen klager de landelijke pers over de gebeurtenissen inlichtte werd aangeklaagde geschorst.

Klager wil met zijn klacht bereiken dat hij wordt gehoord en erkenning krijgt. Hij wil dat het misbruik binnen de kerk onder de aandacht wordt gebracht.

3. Beoordeling.

Artikel 6.1. van de Procedure luidt:

“De Procedure vangt aan met een klacht die wordt ingediend door degene die stelt dat hij slachtoffer is van seksueel misbruik door een betaalde of onbetaalde functionaris in een kerkelijke instelling van de R.-K. Kerk in Nederland, of door iemand die op basis van een zending van een bisschop, militair ordinarius of een overste in een burgerlijke instelling werkzaamheden verricht, (.....)”

Uit deze formulering blijkt dat er sprake moet zijn van een kerkelijke instelling van de R.-K. Kerk.

Nergens is gebleken dat de stichting [xxxx] een kerkelijke instelling is van de R.-K Kerk. De door de juridisch adviseur van klager overgelegde pagina 35 met de kop Bisdom Rotterdam/Bestuur van de website van het nationaal archief kan weliswaar de indruk wekken dat er wel sprake was van een relatie tussen de stichting en het bisdom maar het bisdom betwist uitdrukkelijk dat er een statutaire relatie bestaat tussen haar en deze stichting.

Nu er evenmin nadere gegevens over aangeklaagde bekend zijn kan de voorzitter van de BAC niet anders concluderen dan dat aangeklaagde in zijn functie als voogd over klager optrad als privé persoon in dienst van een privaatrechtelijke instelling.

Klager kan dan ook niet in zijn klacht worden ontvangen.

Beslissing

De voorzitter van de BAC verklaart klager niet ontvankelijk in zijn verzoek.

Mr. C.C. de Rijke-Maas,
voorzitter

14 juli 2011